

Skatteydere, maatte antages at have en særegen Interesse for, at den Commune timestes vel, i hvilken de levede og virkede. Det er i Særdeleshed disse to Punkter, om hvilke jeg ønskede, at der maatte være Leilighed til under Sagens videre Forhandling at udtale sig, og, idet jeg ogsaa deler den Mening, at det vilde være det Unseligste, at Sagen overgives til Behandling af et Udvalg, skal jeg ikke trætte det ærede Thing med at dvæle ved andre Enkeltheder, skjøndt ogsaa disse kunne være af ikke ringe Betydning.

J. Pedersen: Ja, det Sidste af den ærede sidste Taler's Foredrag havde jeg ganske ventet at høre, men derimod var hans Forsvar for dem, som nu blive udelukkede fra Berettigelsen til at vælge, eller blive deelagtiggjorte i den større Valgret i Kommunen, mig noget Uventet; jeg kunde ligesaa lidt forstaae det af ham som af den høitærede Indenrigsminister; thi jeg er en af dem, som ikke faae en dobbelt Valgret, men jeg har ikke den mindste Frygt for, at jeg derved skulde blive prægraveret i nogen væsentlig Grad. Jeg har kun eet Punkt, som jeg sætter mig for Die, og det er, at, naar man staaer stille, saa er man næsten ved at gaae tilbage, og, da jeg anseer Lovforslaget for et Fremstridt, var jeg, da Sagen kom frem forrige Gang, end skjøndt den ikke fuldt tiltalte mig i enhver Henseende, fordi jeg kun kunde anse den for en Stump af en Communallov, derfor dog glad over den, da det dog var et Fremstridt, endskjøndt det var mindre, end jeg kunde ønske. Jeg havde kun ringe Tilskyndelse til at holde fast ved noget Endringsforslag forrige Gang, da Sagen var til Behandling, om jeg vilde have fundet mig foranlediget til at stille noget saadant, for ikke at drage Sagen ud i en fjern Fremtid; men nu troer jeg virkelig, at Sagen har mere Banfælighed efter de Udtalelser, som jeg idag har hørt af den høitærede Indenrigsminister. Jeg skal derfor bede Thinget vel at betænke, at det vist vil vække stor Uvillie imellem en stor Deel af Befolkningen, hvis det ikke kom ud, da den har ventet denne Lovs Indflydelse og troer den skiftet til at ophæve den Kasteaand, som for Tiden bestaaer imellem de Valgberettigede og de ikke Berettigede. Der blev

lagt paa Sinde af den høitærede Indenrigsminister, at der var Industriedrivende i Communerne, som kunde faae en Overyægt over Bondestanden, hvortil jeg horer, som der er boende og som har over 1 Tønde Hartkorn, at der kunde være f. Ex. større Pengemand, eller saadanne, som kunde faae en Indflydelse, der vil prægravere Bondestanden; men Gaardmandsklassen, den er mere billigt tænke, og den nærer slet ikke Frygt for, at den skal blive overstemt i den Retning; den har Tillid til de høiere Bessattede, og den har ogsaa Tillid til Huusmandsklassen, som ogsaa bliver valgberettiget efter Forslaget, og jeg troer, at vi have i Valgretten i vor constitutionelle Forsfatning Beviset for, at vi med Tryghed kunne udsætte os for den Fare, der kunde være i den Retning, da vi dog see, at der ikke er skeet nogen Beherskelse af dem, som have havt Magten formedelst Overyægt i Antal, og jeg vil derfor bede Thinget om at fremskynde denne Sag, fordi at Folket kunde nyde den Glæde at faae oplyst, hvad det venter, da der engang er skeet Afbrydelse deri, og for at Sagen ikke skal drages ud i en fjern Fremtid.

P. Hansen (Viborg Amts 4de Valgkr.): Da denne Sag var under Behandling i det forhen opløste Folketshing, udtalte jeg mig derhen, at jeg ansaae denne Lov, hvis den kunde komme igjennem, for en Forbedring, og jeg vilde derfor ikke andrage paa nogen Forandring, fordi jeg ønskede, at den maatte kunne komme frem saasnart som muligt, og at vi siden, som jeg udtalte mig, vilde kunne komme til at opnaae, hvad der fortiden ikke kunde opnaaes. Nu er Sagen derimod for mig lidt anderledes, nu skal den jo til Landstthinget igen; dengang kunde dette have været undgaaet, fordi den havde været behandlet dengang og gjenmemgaaet fuldstændigt i Landstthinget; nu skal den først, efterat den er behandlet her, gaae til Landstthinget. Jeg skal ingenlunde foreslaae mange Forandringer og slet ikke tænke paa at ville gjøre hele Loven om; thi da, troer jeg, vi komme ind paa en Vidtløstighed, saaledes, at vi slet ikke fik den. Jeg kan indsee, at der skeer en stor Forbedring ved det, at Valgbarheden er fri, og at vi kunne tage dyg-